Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE PREDSJEDNIKA OPĆEG SUDA

10. rujna 2019.*

„Privremena pravna zaštita – Financijske odredbe (proračun, financijski okvir, vlastita sredstva, borba protiv prijevare) – Izvršenje – Zahtjev za odgodu – Dopuštenost – Nepostojanje hitnosti”

U predmetu T-762/18 R,

Sofia Athanasiadou, sa stalnom adresom u Ateni (Grčka),

Konstantinos Soulantikas, sa stalnom adresom u Ateni,

koje zastupa M. Lappa, odvjetnik,

tužitelji,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju A. Katsimerou i A. Kyratsou, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom zahtjeva na temelju članka 299. UFEU-a kojim se traži suspenzija izvršenja Odluke Komisije C(2017) 5883 *final* od 22. kolovoza 2017., platnog naloga od 30. listopada 2018., koji se nalazi na dnu naloga za izvršenje koji je donesen u skladu s Odlukom Komisije C(2017) 5883 *final* od 22. kolovoza 2017., i svih ostalih povezanih izvršivih akata,

PREDSJEDNIK OPĆEG SUDA

donosi sljedeće

Rješenje [1]

Okolnosti spora, postupak i zahtjevi stranaka

[*omissis*]

2 Tužitelji su 24. siječnja 1994. osnovali ECOSE s početnim trajanjem od deset godina. ECOSE je privatnim ispravama koje su izmijenile statute iz 2002. i 2007. produžen do 2018.

[*omissis*]

* Jezik postupka: grčki

1 Navedene su samo one točke rješenja za koje Opći sud smatra da ih je korisno objaviti.

4 ECOSE je 28. studenoga 2007. s Izvršnom agencijom za obrazovanje, audiovizualnu politiku i kulturu (EACEA), koja djeluje na temelju ovlasti koje joj je dodijelila Komisija Europskih zajednica, sklopio ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava 2007-3567/001-001 za provedbu projekta 133962-LLP-1-GR-GRUNDTVIG-GMP, koji je naslovljen „Seniori u akciji”.

[*omissis*]

6 Nad ECOSE-om je u ožujku 2012. u ime Komisije provedena financijska revizija za razdoblje od 11. studenoga 2007. do 31. listopada 2009. Revizorsko izvješće tražilo je povrat iznosa od 59 696,98 eura koji odgovara neprihvatljivim rashodima. ECOSE je dopisom od 1. kolovoza 2013. bio obaviješten o zaključcima revizije te je imao mogućnost očitovati se u roku od dva tjedna od primitka navedenog dopisa.

[*omissis*]

8 Tužitelji su privatnom ispravom od 25. listopada 2013. odlučili o prestanku ECOSE-a, bez obavještavanja EACEA-e.

[*omissis*]

11 EACEA je ECOSE-u 16. travnja, 19. svibnja i 20. studenoga 2014. poslala preporučene dopise opomene, koji su joj vraćeni s napomenom „nepreuzeti”.

12 Komisija je 22. kolovoza 2017. donijela odluku C(2017) 5883 *final* kojom od ECOSE-a traži povrat iznosa od 59 696,98 eura, uvećanog za zatezne kamate (u daljnjem tekstu: pobijana odluka). Međutim, iz spisa proizlazi da ta odluka, koja je poslana u sjedište ECOSE-a, nije primljena.

13 U skladu s odredbama grčkog Zakonika o parničnom postupku, Komisija je dostavila pobijanu odluku i platni nalog putem sudskog dostavljača. On je 30. listopada 2018. došao do doma tužiteljâ s nalogom o izvršenju, ali je K. Soulantikas odbio primiti i potpisati navedene dokumente. Sudski dostavljač dostavio je stoga pobijanu odluku objavom uz prisutnost svjedoka, u skladu s odredbama grčkog Zakonika o parničnom postupku koje se primjenjuju u slučaju odbijanja primitka dokumenta.

14 Tužitelji su istog dana podnijeli prigovor pred Monomeles Protodikeio Athinon (Prvostupanjski sud u Ateni po sucu pojedincu, Grčka). Datum rasprave pred tim sudom određen je za 6. listopada 2020.

15 Tužitelji su 31. prosinca 2018. podnijeli zahtjev za suspenziju izvršenja pobijane odluke pred Općim sudom.

[*omissis*]

Pravo

[*omissis*]

Dopuštenost zahtjeva za privremenu pravnu zaštitu

29 Komisija je u svojim očitovanjima 18. siječnja 2019. zaključila da je zahtjev za privremenu pravnu zaštitu nedopušten jer, suprotno člancima 161. i 156. Poslovnika, nije podnesena tužba za poništenje pobijane odluke.

30 S obzirom na to, kao prvo treba napomenuti da je, u skladu s člankom 299. UFEU-a, u vezi s člankom 256. stavkom 1. UFEU-a te člankom 39. stavkom 1. i člankom 53. stavkom 1. Statuta Suda Europske unije, samo predsjednik Općeg suda nadležan odlučiti o suspenziji izvršenja pobijane odluke. Nadležnost nacionalnih sudova u pitanju ograničena je na ispitivanje pravilnosti provedbenih mjera.

31 Kao drugo, kao što je to navedeno u točki 23. ovog rješenja, u skladu s člankom 161. stavkom 1. Poslovnika, zahtjev za suspenziju izvršenja akta Komisije, koji je podnesen u skladu s člankom 299. UFEU-a, uređuju odredbe odjeljka 2. tog Poslovnika, koji je naslovljen „Suspenzija primjene i druge privremene mjere u postupcima privremene pravne zaštite”. U tom kontekstu treba napomenuti da članak 156. tog Poslovnika predviđa različite postupovne režime ovisno o pravnoj osnovi na kojoj se temelji zahtjev za privremenu pravnu zaštitu. Tako je zahtjev iz članka 156. stavka 1. tog Poslovnika, koji dopuštenost zahtjeva za suspenziju izvršenja akta institucije čini ovisnim o prethodnom ili istodobnom podnošenju tužbe protiv tog akta, izričito ograničen na zahtjeve koji su podneseni na temelju članaka 278. UFEU-a i 157. Ugovora u Euratomu. Stoga se ta obveza, suprotno onomu što tvrdi Komisija, ne primjenjuje nužno u ovom predmetu.

32 Kao treće, ispunjenje takve obveze u ovom bi slučaju uskratilo tužiteljima pravo na djelotvoran pravni lijek, koje je utvrđeno u članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i zajamčeno člankom 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, koja je potpisana u Rimu 4. studenoga 1950. Naime, kako bi se nacionalnim sudovima u okolnostima ovog predmeta omogućilo dovoljno vremena za izvršavanje njihove nadležnosti koja se odnosi na ispitivanje pravilnosti provedbenih mjera u skladu s člankom 299. stavkom 4. UFEU-a, mora biti moguće podnijeti zahtjev sudu Unije, koji je sam ovlašten, prema potrebi, odrediti suspenziju izvršenja.

33 S obzirom na to, u konkretnom slučaju valja također naglasiti da se tužbeni razlozi istaknuti u okviru dokazivanja postojanja *fumus boni iuris* trebaju sastojati od razloga koji se odnose na nadležnost nacionalnog suda i koji se čine osnovanima. Naime, tužbeni razlozi koji se odnose na zakonitost odluke bespredmetni su, osim u slučaju ako su podneseni u okviru zahtjeva na temelju članka 278. UFEU-a, koji je priložen tužbi koja je podnesena u skladu s člankom 263. UFEU-a, s obzirom na to da se na temelju te odredbe osnovanost odluke koja predstavlja izvršnu ispravu može pobijati samo pred sudom koji odlučuje o poništenju (vidjeti presudu od 4. srpnja 2017. u predmetu Systema Teknolotzis/Komisija, T-234/15, EU:T:2017:461, t. 90. i navedenu sudsku praksu).

34 S obzirom na to, i bez potrebe da se u ovom stadiju odlučuje o njihovoj osnovanosti, može se napomenuti, kao što je to učinila Komisija u svojim očitovanjima od 26. veljače 2019., da se u ovom slučaju određeni razlozi koje su tužitelji istaknuli u prilog ispunjenju uvjeta koji se odnosi na *fumus boni iuris* konkretno odnose na postupak izvršenja u Grčkoj i na pravilnost provedbenih mjera te su stoga obuhvaćeni nadležnošću nacionalnog suda.

35 Stoga je svrha ovog zahtjeva omogućiti nacionalnom sudu izvršavanje njegovih ovlasti na temelju članka 299. UFEU-a.

36 Iz svega prethodno navedenoga slijedi da treba odbiti prigovor o postojanju zapreke zbog nepodnošenja tužbe.

[*omissis*]

Troškovi

53 U skladu s člankom 158. stavkom 5. i člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, tužiteljima treba naložiti snošenje vlastitih troškova kao i troškova Europske komisije u skladu s njezinim zahtjevima.

Slijedom navedenog,

PREDSJEDNIK OPĆEG SUDA

odlučio je:

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.

2. Sofia Athanasiadou i Konstantinos Soulantikas snose vlastite troškove kao i troškove Europske komisije.

U Luxembourgu 10. rujna 2019.

Tajnik
E. Coulon

Predsjednik
M. Jaeger